

Arrest

nr. 111 296 van 4 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 3 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat E. STESENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U bent geboren op 16 juni 1991 te Conakry en heeft daar steeds gewoond met uw familie tot wanneer u uw universitaire studies startte in Kindia in het schooljaar 2009-2010.

Uw vader overleed op 28 september 2009 tijdens de gebeurtenissen in het stadion. Uw moeder is hierna hertrouwd met uw oom, de jongere broer van uw vader.

Reeds sinds uw twaalf jaar voelde u zich aangetrokken tot meisjes. U was gedurende een hele periode (van uw twaalfde tot zestiende) verliefd op uw buurmeisje, (B.D.). U heeft echter nooit iets

met deze gevoelens gedaan, tot op de dag waarop u (B.D.) vertelde dat u verliefd op haar was. Ze lachte dit echter weg en ging u er eerder een beetje mee plagen.

Toen u uw studies in Kindia startte (in het schooljaar 2009-2010) en er ook op internaat ging, moest u een kamer delen met Mariama Ciré (D.). Ze volgde net als u geschiedenis, maar jullie zaten niet in dezelfde klas. Ciré was geliefd bij een jongen, Sekou, waar ze ook vaak mee optrok. Op een dag, eind januari begin februari 2010, kon u het niet langer aanzien dat Ciré zoveel tijd met deze jongen doorbracht en u stuurde de jongen uit jullie kamer. Aanvankelijk was Ciré boos dat u hem had weggestuurd. U excuseerde zich en begon haar toen te zoenen. Ciré zoende u terug en vervolgens hadden jullie jullie eerste seksuele ervaring met een vrouw. Jullie trokken erg veel met elkaar op en de mensen op de universiteit begonnen te roddelen. Jullie werden zelfs bij de directie geroepen omdat deze wilde horen of jullie lesbisch waren. Jullie hadden echter afgesproken om hetzelfde verhaal te vertellen waardoor de directie geloofde dat jullie uitsluitend zeer goede vriendinnen waren. Sekou kon echter niet verdragen dat Ciré zoveel met u omging. Op een dag kwam hij, samen met enkele van zijn vrienden, gewoon jullie kamer binnen, zonder verwittiging. Jullie hadden op dat moment seks. Ze hebben jullie op heterdaad betrapt en iedereen kon zien dat jullie lesbisch waren. Op de universiteit begonnen ze ook te praten over jullie geaardheid. U kon het niet langer aan en u bent daarom terug naar uw moeder in Conakry gegaan. Uw moeder dacht dat u terug bij haar kwam omdat ze u eerder had gevraagd om terug naar haar te komen aangezien ze het niet makkelijk had sinds uw vader was overleden. U had steeds een excuus wanneer uw moeder vroeg waarom u niet meedeed aan de examens aan de universiteit van Kindia. U heeft toen niet met uw moeder gesproken over de problemen die u had in Kindia. U had sinds uw vertrek uit Kindia geen contact meer met Ciré.

Uw moeder kon via een kennis regelen dat u kon starten aan de universiteit Général Lansana Conté te Conakry voor het schooljaar 2010-2011. U dacht nog vaak aan Ciré maar u wilde geen contact met haar opnemen omdat u bang was. Op een dag in februari 2011 kwam Ciré u opzoeken aan de universiteit. Ze wist dat u terug naar Conakry was gegaan en had uiteindelijk de stap gezet om u op te sporen. Ciré was ondertussen getrouwd met haar neef, Sidy (D.). Ciré vertelde u dat ze was getrouwd om bij u in Conakry te zijn en om zodoende een goede dekmantel te hebben om jullie relatie verder te zetten. Jullie zagen elkaar vaak maar jullie gingen deze keer wel voorzichtiger met elkaar om zodanig dat niemand achterdochtig werd over jullie relatie. Jullie waren aan het studeren, elk aan een andere universiteit, maar na de lessen zagen jullie elkaar vaak in het huis van Ciré wanneer haar man aan het werk was. Ciré stelde voor, op 6 augustus 2012, dat u bij haar zou blijven slapen aangezien haar man op reis moest gaan. U ging op het voorstel in en jullie hadden in het huis van Ciré seks. Opeens kwam de man van Ciré binnen en betrapte hij jullie. Hij was samen met een vriend. Hij sloeg eerst Ciré en bond haar vast op een stoel. U wilde vluchtte, maar hij kon u pakken. Hij bracht u, naakt, naar het huis van uw ouders waar hij aan iedereen vertelde dat hij u samen met zijn vrouw had betrapt terwijl jullie seks hadden. Iedereen was kwaad aangezien het absoluut niet kan dat twee vrouwen betrekkingen met elkaar hebben. Ze wilden u en Ciré straffen omwille van jullie geaardheid. U werd mishandeld en geslagen door mensen uit uw buurt en door uw oom. Toen het moment van het gebed was aangebroken, hebben de mannen u in de berging opgesloten terwijl zij naar de moskee gingen. Uw moeder zag op dat moment de kans om u te bevrijden uit de berging. Ze was ondertussen al naar haar werkgever, een blanke man, (B.T.) gegaan. Ze had geregeld dat u daar zou kunnen onderduiken. Uw moeder werd echter door uw oom, uw stiefvader, mishandeld omdat ze u had geholpen om te ontsnappen. Na enkele dagen is ze u komen opzoeken en vroeg ze aan (B.T.) of u daar kon onderduiken. Na enige tijd werd u bij hem gezocht. De bewaker van het huis en (B.T.) zelf hebben toen verklaard dat u niet in zijn huis aanwezig was. Enkele dagen na dit incident kwam uw moeder u terug opzoeken en vertelde ze u dat uw oom wist waar u was en dat hij wilde dat u vermoord zou worden. (B.T.) vreesde nu ook voor zijn veiligheid waardoor hij het nodige deed waardoor u, met de hulp van een smokkelaar, Guinee kon verlaten op 21 augustus 2012. U arriveerde 's anderdaags in België en vroeg diezelfde dag asiel aan. Sinds uw verblijf in België heeft u alleen nog contact met uw moeder. Ze wist u te vertellen dat uw vriendin Ciré vermist is, enkele maanden nadat u het land heeft verlaten.

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat u zal vermoord worden door uw oom, de ouders van (D.) Mariama Ciré, de man van (D.) Mariama Ciré en de mensen uit de buurt omwille van uw lesbische geaardheid (zie gehoor CGVS, p 8). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden wat betreft het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst niet overtuigend en coherent zijn. Zo kan ten eerste aangehaald worden dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS aanhaalt dat u tot tweemaal toe werd betraptd terwijl u seks had met uw vriendin, Ciré. De eerste keer was op de universiteit in Kindia. De afgewezen vriend van Ciré kwam toen onaangekondigd de kamer binnen. (zie gehoor CGVS, p 9, p 25). Initieel verklaart u dat u en Ciré op uw bed waren en dat ze u troostte omdat u verdrietig was door het overlijden van uw vader. (zie gehoor CGVS, p 10) In een latere verklaring zegt u echter dat u en Ciré seks hadden, omdat jullie daar zin in hadden. (zie gehoor CGVS, p 26) Er is echter een groot verschil tussen 'samen op bed liggen' of daadwerkelijk 'seks' hebben. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u zulk risicovol gedrag zou stellen in een omgeving waar lesbiennisme een taboe is en dat u niet meer voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen om zulke risico's te vermijden, des te meer omdat u tijdens het gehoor zelf aangeeft dat u uw beweerde seksualiteit verborgen moest houden voor iedereen. (zie gehoor CGVS, p 25) Daarnaast is het verwonderlijk dat u initieel verklaart dat jullie in Kindia seks hadden op bepaalde momenten; 'jullie gingen de goede momenten zoeken, als het donker is of als het laat is of als het vakantie is, of weekend, als de mensen weg zijn gegaan.' (zie gehoor CGVS, p 21) Jullie namen dus wel de nodige voorzorgsmaatregelen omdat jullie wisten dat het in Guinee, waar men hoofdzakelijk Islamitisch is en waar het taboe is om lesbisch te zijn en waarvoor je ook gestraft kan worden. (zie gehoor CGVS, p 30) Het is dus merkwaardig dat jullie - net op dat moment - seks hadden, omdat jullie daar zin in hadden (zie gehoor CGVS, p 26) en geen rekening hadden gehouden met enige voorzorgsmaatregelen. Vooral omdat jullie reeds bij de directie werden geroepen om na te gaan of jullie een lesbische relatie hadden (zie gehoor CGVS, p 9) en er reeds roddels de ronde deden dat jullie lesbisch zouden zijn. (zie gehoor CGVS, p 25) Uw verklaringen betreffende de aanleiding voor door u aangehaalde vervolgingsfeiten zijn niet overtuigend en coherent waardoor de geloofwaardigheid ervan reeds ernstig in het gedrang komt.

Bovendien slaagt u er verder niet in om de vermeende oorzaak van uw problemen zijnde uw beweerde lesbische geaardheid, aannemelijk te maken.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de beleving van uw beweerde lesbische geaardheid.

Het is zeer verwonderlijk dat u verklaarde dat u sinds uw 12de gevoelens heeft voor meisjes en niet voor jongens. U vond dit zelf vreemd. (zie gehoor CGVS, p 28) U was volledig overtuigd dat u lesbisch was toen u Ciré kustte. (zie gehoor CGVS, p 28) U reageerde verder dat u dit niet expres voelt, dat u niet weet waarom u voor vrouwen voelt en niet voor mannen. (zie gehoor CGVS, p 28) Verder geeft u aan dat jullie wel bang waren en dat jullie wisten dat jullie niet aan mensen konden vertellen van jullie relatie, dat het taboe was, jullie geheim, (...). Wanneer wordt gevraagd of jullie het er dan niet moeilijk mee hadden om dit geheim te hebben, antwoordde u 'neen, het was tussen ons'. (zie gehoor CGVS, p 25) Dit antwoord komt echter totaal niet doorleefd over in een homofobe omgeving zoals Guinee. Immers, het is best mogelijk dat iemand die lesbisch is zich persoonlijk goed voelt wanneer zij een eerste lesbische ervaring heeft en beseft dat ze lesbisch is, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet **meer** gepaard gaat met ernstige gevoelens van twijfel, angst, onzekerheid, frustratie,... omwille van het feit dat ze een geaardheid heeft die sociaal volstrekt niet aanvaard is. Dat u uw lesbische geaardheid in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

Verder kunnen er eveneens vraagtekens worden gezet bij uw beweerde lesbische relatie met uw vriendin Ciré en bij de manier waarop jullie deze relatie en jullie 'ontluikende' lesbische geaardheid zouden beleefd hebben. Uit het gehoor blijkt immers dat, ook al wist ze niet dat ze lesbisch was tot op het moment dat jullie zoende (zie gehoor CGVS, p 22, 24), ze wel films op haar draagbare computer had waar vrouwen met elkaar seks hadden. (zie gehoor CGVS, p 24) Het is verbijsterend dat iemand, waarvan u verklaart dat ze op dat moment niet lesbisch was, in een dergelijke homofobe samenleving zulke filmpjes bezit. Het is ook opmerkelijk dat u Ciré begint te zoenen, zonder dat jullie het eerder over 'lesbiennisme' hebben gehad. Het is immers zeer risicovol om, in een land waar zulke taboe sfeer over het onderwerp hangt, iemand te kussen zonder dat men het

minste idee heeft over hoe dit onthaald zal worden. **Het feit dat u dit allemaal eerder eenvoudige en probleemloos voorstelt komt weinig doorleefd over in een homofobe omgeving.**

Het is tevens opmerkelijk dat u uw relatie met Ciré niet beter kan kaderen in de tijd. Tijdens de 'free narrative' verklaart u immers dat, wanneer uw vader was overleden, u naar huis – Conakry- ging en dat u terug naar Kindia wilde gaan omdat u Ciré miste. U zou toen dus al uw lesbische relatie hebben gestart. (zie gehoor CGSV, p 9) U verklaarde dat uw vader is gestorven tijdens de gebeurtenissen op 28 september 2009 in het stadion in Conakry. (zie gehoor CGVS, p 6, p 12) Wanneer de protection officer u confronteert met de incoherentie tussen het tijdstip van overlijden van uw vader – september 2009 - en het moment dat u gekust zou hebben met Ciré -in februari 2010- , wijzigt u uw verklaringen. U verklaart vervolgens dat uw vader gestorven was voordat u een relatie begon met Ciré. Het is, eens te meer, een teken dat uw verhaal niet doorleefd is aangezien u niet in staat bent om de dood van uw vader, een ingrijpend moment in uw leven, te situeren ten aanzien van uw eerste en enige lesbische relatie, die eveneens een grote inpakt op uw verdere leven heeft gehad. Enerzijds verklaarde u immers dat uw vader stierf en u reeds een relatie had terwijl u zich later corrigeert en verklaart dat uw vader eerst is gestorven en u vervolgens een relatie bent begonnen.

Het is ook bizar dat u initieel verklaart dat het hoogste jaar dat Ciré aan de universiteit heeft gevolgd het tweede jaar is. (zie gehoor CGVS, p 20) Hierop confronteert de protection officer u met de tijdstippen die u opgaf; schooljaar 2009-2010 begin relatie, schooljaar 2010-2011 hernemen van de relatie in Conakry en dat jullie betrappt werden op 6 augustus 2012, zijnde in het schooljaar 2011-2012. Wanneer u zelf deze redenering volgt, past u uw verklaringen weer aan en verklaart u dat ze inderdaad in het derde jaar aan de universiteit zat. (zie gehoor CGVS, p 21) Nogmaals dient u uw verklaringen aan te passen wanneer u wordt geconfronteerd met de incoherenties in uw verhaal.

Ook is het vreemd dat u, als universitair, niet beter zou weten hoelang u Ciré niet heeft gezien. U verklaart dat jullie elkaar niet hebben gezien van mei tot februari. Wanneer de protection officer u vraagt of het februari 2012 was, antwoordde u initieel van wel. U corrigeert uzelf echter nadat u een tijdje heeft nagedacht. (zie gehoor CGVS, p 18) Verder verklaart u dat jullie elkaar vijf maand niet hebben gezien. (zie gehoor CGVS, p 21) Jullie zouden elkaar echter ongeveer negen maand niet hebben gezien (nvdr mei 2011 – februari 2012). Opnieuw geeft dit een blijk van weinig inlevingsvermogen in uw verhaal. **Verder weet u niet te overtuigen wat betreft de leefwereld van lesbiennes, noch wat de wetgeving in verband met 'lesbianisme' betreft in uw land van herkomst.** Het is verwonderlijk dat u niet meer interesse heeft gehad in het leven en de ervaringen van andere lesbische vrouwen. Enerzijds zocht u in Guinee geen plaatsen op waar lesbiennes samen kwamen. U weet echter wel dat deze bestaan, maar u had voldoende aan uw vriendin. (zie gehoor CGVS, p 30) U beleefde uw geaardheid met uw vriendin en omdat het stiekem moest gebeuren, gingen jullie geen dergelijke plaatsen opzoeken. Wanneer u werd gevraagd of jullie niet eens behoefte hadden om met andere lesbiennes te zijn, zonder dat het stiekem moest gebeuren, antwoordde u verbazingwekkend dat jullie bang waren dat iemand jullie zou zien en dat Ciré getrouwd is. (zie gehoor CGVS, p 30) Het is zeer verwonderlijk dat u uw angst om ontdekt te worden niet eerder richt op de taboesfeer rond lesbiennes maar rond het feit dat uw vriendin getrouwd is. Daarnaast heeft u in België, sinds uw aankomst op 22 augustus 2012, nog geen stappen ondernomen om uw seksuele geaardheid te uiten. U heeft tot hiertoe, in België, aan niemand vertelt dat u lesbienne bent uit angst dat iemand van uw land van oorsprong te weten zal komen dat u lesbisch bent en u hierdoor zal 'straffen'. (zie gehoor CGVS, p 30) Het is echter opvallend dat u, die in Guinee waar er een hele taboesfeer hangt rond lesbiennes, wel toegaf aan uw geaardheid, en dat u hier in België, waar u weet dat het is geaccepteerd (zie gehoor CGVS, p 30) geen enkele poging ondernam om in contact te komen met andere lesbiennes. Het is echter niet alleen zo dat u niet op de hoogte bent van ontmoetingsplaatsen -, cafés-, evenementen-, verenigingen – voor lesbiennes, u bent ook niet op de hoogte van datingsites waar u andere lesbiennes zou kunnen ontmoeten. (zie gehoor CGVS, p 31) Aangezien u aangaf dat u in Guinee reeds een computer gebruikte, is het zeer verwonderlijk dat u dit medium niet gebruikt om met andere lesbiennes in contact te komen aangezien dit zeer subtiel gebruikt kan worden.

Al deze verklaringen samen doen besluiten dat geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen een lesbische geaardheid te hebben en bijgevolg aan uw verklaringen hierdoor problemen te hebben gehad in uw land van herkomst.

Wat betreft uw reis dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgelaten bent terwijl de smokkelaar de documenten regelde (zie gehoor CGVS, p 7-8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en

dat werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinee, nogmaals ongeloofwaardig zijn.

U verklaarde bovendien ooit verkracht te zijn op 15 jarige leeftijd (zie gehoor CGVS, p; 29). U haalt in deze echter geen huidige of toekomstige vrees meer aan tijdens uw gehoren in het kader van uw asielaanvraag.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van "de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)", van artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster wijst erop dat zij zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt waardoor bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk wordt. Het vergeten van details is in die omstandigheden dan ook volkomen aannemelijk en menselijk.

Vervolgens voert verzoekster aan dat zij en Ciré niet de intentie hadden om met elkaar seks te hebben, doch dat van het één het ander kwam in "the heat of the moment". Op de universiteit waren er

bovendien omzeggens geen studenten meer aanwezig daar het weekend was en verzoekster en Ciré ervan overtuigd waren dat zij geen enkel risico op betrapting liepen. Zij waren overigens zeer goed op de hoogte van de gevolgen die een betrapting zou meebrengen en namen steeds de nodige voorzorgsmaatregelen, ook op de dag van betrapting, waarbij zij ervan uitgingen dat er niemand meer aanwezig was op de universiteit.

Verder stelt verzoekster dat zij steeds angstig is geweest om aan de gevoelens, namelijk dat zij sinds haar puberteit aanvoelde dat zij geen gevoelens voor jongens doch wel voor meisjes ontwikkelde, toe te geven gelet op het taboe dat hieromtrent in haar land van herkomst bestaat. Aangezien verzoekster en Ciré de gevolgen van hun handelingen steeds indachtig waren, hadden zij het er dan ook niet moeilijk mee hun geheim te bewaren. Verzoekster beschouwde haar geaardheid wel degelijk als problematisch daar deze in haar land van herkomst niet aanvaard wordt, doch zij kon evenmin haar gevoelens aan de kant zetten: *“le coeur a des raisons que le raison ne comprend pas”*.

Volgens verzoekster is het aannemelijk dat zij en Ciré elkaar aanvoelden en beseften dat zij zich beiden tot elkaar aangetrokken voelden en hierover niet als dusdanig een gesprek dienden te voeren. Dient men steeds uit te spreken wat men voor elkaar voelt alvorens men beseft dat de aantrekkingskracht speelt? Dit is ook zo in heteroseksuele relaties. Verzoekster durfde niet eerder een lesbische relatie te beginnen totdat zij haar gevoelens niet langer kon beheersen, een situatie waarin Ciré zich eveneens bevond.

Verder stelt verzoekster dat zij de relatie niet exact kon plaatsen in de tijd aangezien tijd volgens de Afrikaanse cultuur minder van belang is. Daarom gaf verzoekster aan dat de relatie werd opgestart na het overlijden van haar vader op 28 september 2009. Verder gaf verzoekster terecht aan dat het hoogste jaar dat door haar aan de universiteit werd gevolgd het tweede jaar betrof, terwijl Ciré dan les volgde in het derde jaar. Verzoekster onderbrak haar eerste jaar immers na de betrapting en diende dit jaar over te doen, terwijl Ciré in haar eerste jaar wel slaagde. Er is dan ook geen sprake van enige incoherentie of contradictie.

Voorts meent verzoekster dat het logisch is dat zij in Guinee geen plaatsen bezocht waar lesbiennes samen kwamen, daar zij de aandacht niet wenste te vestigen op haar geaardheid en zij haar seksualiteit, samen met Ciré, enkel binnenskamers wenste te beleven, gelet op de mogelijke gevolgen van het aan het licht komen van haar geaardheid. Verweerder rukt bovendien verzoeksters verklaringen dienaangaande uit hun context, daar zij niet verklaarde angstig te zijn omdat Ciré getrouwd is, doch wel *“omwille van betrapting van hun seksuele geaardheid en het feit dat Ciré getrouwd is”*. Dat verzoekster in België nog geen stappen heeft ondernomen om andere lesbiennes te ontmoeten, verklaart zij doordat zij, na alles wat zij heeft meegemaakt in haar land van herkomst, nog niet toe is aan een nieuwe relatie en eerst haar leven terug op de rails wil krijgen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming voert verzoekster aan dat verweerder hieromtrent geen enkele motivering geeft, terwijl verzoekster op geen enkele bescherming van haar autoriteiten kan rekenen en bij terugkeer naar Guinee een vogel voor de kat is. Verweerder geeft bovendien zelf aan dat Guinee eind 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden, waarbij schendingen van de mensenrechten werden begaan, onder meer door de politiediensten. Uit cijfers gepubliceerd op verweeders website blijkt bovendien dat ook aan vluchtelingen uit Guinee subsidiaire bescherming werd verleend. Verweerder kan dan ook niet zonder meer voorbij gaan aan de beoordeling of verzoekster in aanmerking komt voor het verlenen van het subsidiaire beschermingsstatuut.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *“de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”*.

Uit uniforme informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Guinee alarmerend is. Bij een terugkeer naar haar land van herkomst zal verzoekster dan ook het slachtoffer worden van gewelddaden, hetgeen indruist tegen de principes van een rechtsstaat en in het bijzonder tegen artikel 3 EVRM

2.2.1. De precedentenwerking wordt niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad van State heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Bijgevolg wordt de schending van *“de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)”* niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Waar verzoekster zich beroept op de schending van “*de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*”, dient opgemerkt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert niet welke mensenrechten of welke artikelen van het EVRM zij geschonden acht, noch op welke wijze die geschonden zouden zijn, zodat deze schending evenmin dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster zou tot tweemaal toe betrappt zijn terwijl zij seks had met haar vriendin, Ciré. Dat zij zich twee maal laat betrappen, is al een eerste indicatie van verzoeksters lakse houding, hetgeen niet te rijmen is met het homofobe klimaat in Guinee. De eerste maal zou zij betrappt geweest zijn op de universiteit van Kindia toen de afgewezen vriend van Ciré onaangekondigd de kamer binnen kwam (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 25-26). Aanvankelijk verklaarde verzoekster dat zij en Ciré op het bed lagen en dat Ciré verzoekster aan het troosten was omwille van het overlijden van haar vader (gehoorverslag CGVS, p. 9). Later tijdens het gehoor verklaarde verzoekster dat zij en Ciré seks hadden omdat zij daar zin in hadden (gehoorverslag CGVS, p. 26). Gelet op de ingrijpende gevolgen van de betrapping voor het verdere asielrelaas van verzoekster, kan verwacht worden dat zij hieromtrent coherente verklaringen zou afleggen. Dat verzoekster niet eenduidig kan verklaren of zij op het moment van de eerste betrapping getroost werd door Ciré dan wel seks met haar had, hetgeen toch wel een groot verschil uitmaakt, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Dit klemmt des te meer gelet op het homofobe klimaat dat in Guinee heerst.

Wat betreft de beleving van haar homoseksuele geaardheid, komt verzoekster niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing echter niet kan weerleggen. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verder maakt verzoekster haar homoseksuele relatie met Ciré niet aannemelijk. Zo verklaarde verzoekster dat Ciré niet wist dat zij lesbisch was tot op het moment dat zij met elkaar zoenden, alsook dat Ciré films op haar draagbare computer had waarin vrouwen seks met elkaar hebben (gehoorverslag CGVS, p. 22 en 24). Het is niet aannemelijk dat een vrouw, die niet zou weten dat zij lesbisch is, in een homofob land als Guinee lesbische seksfilms op haar computer zou hebben. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij Ciré de eerste maal zoende zonder eerst met haar over lesbisch-zijn te praten (gehoorverslag CGVS, p. 24), hetgeen een niet plausibele handelwijze is in een homofobe omgeving.

Daarenboven slaagt verzoekster er niet in haar relatie met Ciré op een coherente wijze te situeren in de tijd. De bestreden beslissing stelt terecht: *"Tijdens de 'free narrative' verklaart u immers dat, wanneer uw vader was overleden, u naar huis – Conakry- ging en dat u terug naar Kindia wilde gaan omdat u Ciré miste. U zou toen dus al uw lesbische relatie hebben gestart. (zie gehoor CGSV, p 9) U verklaarde dat uw vader is gestorven tijdens de gebeurtenissen op 28 september 2009 in het stadion in Conakry. (zie gehoor CGVS, p 6, p 12) Wanneer de protection officer u confronteert met de incoherentie tussen het tijdstip van overlijden van uw vader – september 2009 - en het moment dat u gekust zou hebben met Ciré -in februari 2010- , wijzigt u uw verklaringen. U verklaart vervolgens dat uw vader gestorven was voordat u een relatie begon met Ciré. Het is, eens te meer, een teken dat uw verhaal niet doorleefd is aangezien u niet in staat bent om de dood van uw vader, een ingrijpend moment in uw leven, te situeren ten aanzien van uw eerste en enige lesbische relatie, die eveneens een grote inpakt op uw verdere leven heeft gehad. Enerzijds verklaarde u immers dat uw vader stierf en u reeds een relatie had terwijl u zich later corrigeert en verklaart dat uw vader eerst is gestorven en u vervolgens een relatie bent begonnen."* Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift één van de versies van de vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen echter de tegenstrijdigheid niet kan opheffen. Dat "tijd" in de "Afrikaanse cultuur" niet belangrijk is, is een losse bewering en kan niet worden aanvaard. Gelet op de ingrijpende gevolgen van haar lesbische relatie, kan verwacht worden dat verzoekster, die universitaire lessen volgde, deze relatie correct in de tijd kan situeren.

Waar verzoekster aanvoert dat het hoogste studiejaar dat Ciré aan de universiteit behaalde het derde jaar is, dient opgemerkt dat verzoekster aanvankelijk verklaarde dat dit het tweede jaar is (gehoorverslag CGVS, p. 20), maar dat zij later haar verklaring aanpaste nadat de *protection officer* haar op een tegenstrijdigheid gewezen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 20-21). Verzoeksters verklaring in haar verzoekschrift is een loutere *post factum*-verklaring, die niet wegneemt dat verzoekster aanvankelijk verklaarde dat Ciré als hoogste jaar aan de universiteit het tweede jaar haalde. Voorts voert verzoekster geen verweer tegen de motivering in de bestreden beslissing dat zij er niet in slaagt aan te geven hoe lang zij Ciré niet gezien heeft. Deze motivering moet dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Ook wat betreft verzoeksters kennis van de leefwereld van lesbiennes en de wetgeving in verband met homoseksualiteit in haar land van herkomst, komt verzoekster niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster haar lesbische geaardheid en haar relatie met Ciré niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat geen geloof gehecht kan worden aan haar asielrelaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen

gewapende oppositie in het land. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dat uit cijfers gepubliceerd op verweerders website zou blijken dat ook aan vluchtelingen uit Guinee subsidiaire bescherming werd verleend, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Elk dossier wordt immers individueel beoordeeld.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De niet geconcretiseerde schending van de artikelen 8 en 14 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS